

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 03 czerwca 2020 r.

DNR-4.730.154.2019.AMS

DECYZJA nr DNR-2 / 104 / 2020

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie z wniosku Macieja Maludzińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Maciej Maludziński GSMOK w Warszawie o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 3 marca 2020 r., nr DNR-2/62/2020, postanawiam:

- I. na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, dalej jako „k.p.a.”) w zw. z art. 84 ust. 2 pkt 2, ust. 6 i ust. 7 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz.U. z 2019 r. poz. 544 z późn. zm., dalej jako „ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku”) utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję w zakresie pkt 1, 2 i 3 ;**
- II. na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 97 ust. 1 w zw. z art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku uchylić zaskarżoną decyzję w zakresie pkt 4 i nałożyć na przedsiębiorcę Macieja Maludzińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Maciej Maludziński GSMOK w Warszawie karę pieniężną w wysokości 20 000 zł (dwadzieścia tysięcy złotych) za wprowadzenie do obrotu ładowarki sieciowej *RMORE MICRO USB, 2A, SYX-J19 Ład00754 kod EAN 5901854676210 part. No:20171101* i ładowarki sieciowej *RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103*, niezgodnych z wymaganiami określonymi w § 6 ust. 1 i § 7 ust. 2 pkt 2, a w przypadku ładowarki sieciowej *RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103* także § 7 ust. 1 pkt 1 i 4 rozporządzenia;**

- III.** na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 97 ust. 1 w zw. z art. 90 ust. 2 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku uchylić zaskarżoną decyzję w zakresie pkt 5 i nałożyć na przedsiębiorcę Macieja Maludzińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Maciej Maludziński GSMOK w Warszawie karę pieniężną w wysokości 3 000 zł (trzy tysiące złotych) za niedopełnienie obowiązku w zakresie dołączenia do *ładowarki sieciowej RMORE MICRO USB, 2A, SYX-J19 Ład00754 kod EAN 5901854676210 part. No:20171101* i *ładowarki sieciowej RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103* informacji umożliwiających identyfikację ww. przedsiębiorcy;
- IV.** na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 97 ust. 1 w zw. z art. 90 ust. 2 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku uchylić zaskarżoną decyzję w zakresie pkt 6 i nałożyć na przedsiębiorcę Macieja Maludzińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Maciej Maludziński GSMOK w Warszawie karę pieniężną w wysokości 3 000 zł (trzy tysiące złotych) za niedopełnienie obowiązku w zakresie dołączenia do *ładowarki sieciowej RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103* informacji umożliwiających identyfikację wyrobu.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie u przedsiębiorcy Macieja Maludzińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Maciej Maludziński GSMOK w Warszawie, dalej jako „strona postępowania”, stwierdzono w ofercie handlowej m.in. *ładowarkę sieciową RMORE MICRO USB, 2A, SYX-J19 Ład00754 kod EAN 5901854676210 part. No:20171101* i *ładowarkę sieciową RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103*, dalej jako „wyroby”.

Ww. przedsiębiorca w trakcie kontroli przedłożył następujące dokumenty:

- fakturę zakupu nr 15/12/2017 z dnia 15 grudnia 2017 r. od Fusion International Freight, Guangdong, PRC dla *ładowarki sieciowej RMORE MICRO USB, 2A, SYX-J19 Ład00754 kod EAN 5901854676210 part. No:20171101*;

- fakturę zakupu nr FSM20180513 z dnia 13 maja 2018 r. od Regena Industry Limited dla ładowarki sieciowej *RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103*

- deklarację zgodności dla obu wyrobów z dnia 15 marca 2018 r. sporządzoną przez Macieja Maludzińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Maciej Maludziński GSMOK w Warszawie, wskazanego w tym dokumencie jako „upoważniony przedstawiciel producenta”.

Z uwagi na nieprzedstawienie żadnych dokumentów potwierdzających fakt ustanowienia strony postępowania upoważnionym przedstawicielem producenta, a na sprzęcie elektrycznym znajdował się zarejestrowany znak towarowy kontrolowanego przedsiębiorcy – *RMORE* uznano, że Maciej Maludziński prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Maciej Maludziński GSMOK w Warszawie jest producentem wyrobów w rozumieniu przepisu art. 4 pkt 20 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, który stanowi, że producent to osoba fizyczna lub prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która wytwarza wyrób albo dla której ten wyrób zaprojektowano lub wytworzono, w celu wprowadzenia go do obrotu lub oddania do użytku pod własną nazwą lub znakiem towarowym.

Kontrolowany oświadczył, iż zakupił 2 725 sztuk ładowarki sieciowej *RMORE MICRO USB, 2A, SYX-J19 Ład00754 kod EAN 5901854676210 part. No:20171101*, z czego sprzedał 2 718 sztuk wyrobu i 1 943 sztuki ładowarki sieciowej *RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103*, z czego kontrahentom sprzedano 1 658 sztuk wyrobu.

W wyniku przeprowadzonych oględzin wyrobów stwierdzono, że wyroby nie zostały one oznakowane nazwą i adresem producenta, tj. kontrolowanego przedsiębiorcy a na ładowarce sieciowej *RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103* nie umieszczono informacji umożliwiających jej identyfikację, tj.: symbolu SYX-J22 - przywołanego m.in. w deklaracji zgodności. Ponadto stwierdzono brak w oznakowaniu sprzętu elektrycznego symbolu klasy II.

W związku z powyższymi ustaleniami stwierdzono, że producent nie dopełnił obowiązków określonych w poniższych przepisach:

- art. 13 pkt 7 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, który stanowi, że producent ma obowiązek umieścić na wyrobie, a w przypadkach określonych w przepisach szczególnych na opakowaniu, w załączonym dokumencie lub na etykiecie, informacje umożliwiające identyfikację wyrobu,
- art. 13 pkt 8 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, który stanowi, że producent ma obowiązek umieścić na wyrobie, a w przypadkach określonych w przepisach szczególnych na opakowaniu, w załączonym dokumencie lub na etykiecie, swoją nazwę,

zarejestrowany znak towarowy, o ile taki posiada, i adres; dane te podaje się w języku polskim,

- art. 13 pkt 9 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, który stanowi, że producent ma obowiązek dołączyć do wyrobu instrukcje, informacje, w tym dotyczące bezpieczeństwa użytkowania oraz, jeżeli jest to wymagane, kopie deklaracji zgodności i etykiety sporządzone w języku polskim w sposób jasny, zrozumiały i czytelny.

Zgodnie z dyspozycją § 11 ust. 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 2 czerwca 2016 r. w sprawie wymagań dla sprzętu elektrycznego (Dz. U. poz. 806), dalej jako „rozporządzenie”, sprzęt elektryczny wprowadzany do obrotu musi być opatrzony numerem typu, partii lub serii lub inną informacją umożliwiającą jego identyfikację, a w przypadku gdy rozmiar lub charakter sprzętu elektrycznego to umożliwiają, informacje te muszą być umieszczone na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do sprzętu elektrycznego. Przepis § 11 ust. 5 rozporządzenia stanowi natomiast, że sprzęt elektryczny wprowadzany do obrotu musi być opatrzony nazwiskiem lub nazwą producenta lub importera, zarejestrowaną nazwą handlową lub zarejestrowanym znakiem towarowym i adresem pocztowym wskazującym pojedynczy punkt, w którym można skontaktować się z producentem lub importerem, a w przypadku gdy nie jest to możliwe na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do sprzętu elektrycznego.

W trakcie kontroli wyroby zostały również pobrane do badań laboratoryjnych w Laboratorium LABOREx Ośrodka Badań Atestacji i Certyfikacji OBAC sp. z o.o. z siedzibą w Gliwicach (sprawozdania z badań nr 1/ LL/069/2019 i 2/LL/069/2019 z dnia 22 marca 2019 r.). Badania przeprowadzone na zgodność z normą *PN-EN 60950-1:2007 Urządzenia techniki informatycznej. Bezpieczeństwo. Część 1: Wymagania podstawowe* wykazały naruszenie:

- a. pkt 3.3.13, z uwagi na niedołączenie do wyrobów informacji na temat emitowanego promieniowania elektromagnetycznego,
- b. pkt 4.5.5, z uwagi na to, że obudowy wyrobów nie spełniają wymagań odporności na nienormalną temperaturę,
 - średnica odcisku wyniosła odpowiednio: 4,82 mm i 4,30 mm przy dopuszczalnej średnicy odcisku nie większej niż 2,0 mm; nastąpiło całkowite odkształcenie obudowy wyrobów,
- c. pkt 5.2 i pkt 5.3.9.2, w przypadku *ładowarki sieciowej RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103*, z uwagi na wystąpienie iskrzenia oraz przebicia izolacji między obwodem pierwotnym a wtórnym transformatora (3000V).

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w sprawie:

1. wprowadzonego do obrotu wyrobów – ładowarki sieciowej *RMORE MICRO USB, 2A, SYX-J19 Ład00754 kod EAN 5901854676210 part. No:20171101* i ładowarki sieciowej *RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103* niezgodnych z wymaganiami określonymi w następujących przepisach rozporządzenia:
 - a) § 6 ust. 1, ze względu na zaprojektowanie i wytworzenie wyrobów, w sposób niezapewniający ich zgodności z zasadami ochrony przed zagrożeniami, o których mowa w § 7,
 - b) § 7 ust. 2 pkt 2, ze względu na brak odporności na nienormalną temperaturę i całkowite odkształcenie materiału obudowy wyrobów, co stwarza ryzyko porażenia prądem elektrycznym,
 - c) § 7 ust. 1 pkt 1 i 4, ze względu na wystąpienie iskrzenia i przebicia izolacji między obwodem pierwotnym a wtórnym w przypadku ładowarki sieciowej *RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103*, co może skutkować porażeniem prądem elektrycznymoraz stwierdzonych niezgodności formalnych, polegających na naruszeniu obowiązków określonych w:
 - a) art. 13 pkt 7 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w zakresie nieumieszczenia na ładowarce sieciowej *RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103* informacji umożliwiających identyfikację wyrobu;
 - b) art. 13 pkt 8 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w zakresie nieumieszczenia na wyrobach nazwy i adresu producenta,
 - c) art. 13 pkt 9 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w zakresie braku na wyrobach symbolu klasy II;
2. nałożenia na ww. przedsiębiorcę kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu wyrobów – ładowarki sieciowej *RMORE MICRO USB, 2A, SYX-J19 Ład00754 kod EAN 5901854676210 part. No:20171101* i ładowarki sieciowej *RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103*, niezgodnych z wymaganiami określonymi w § 6 ust. 1 i § 7 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia, a w przypadku ładowarki sieciowej *RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103* także w § 7 ust. 1 pkt 1 i 4,
3. nałożenia na ww. przedsiębiorcę kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku w zakresie dołączenia do sprzętu elektrycznego informacji umożliwiających identyfikację ww. przedsiębiorcy;

4. nałożenia na ww. przedsiębiorcę kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku w zakresie dołączenia do ładowarki sieciowej *RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103* informacji umożliwiających identyfikację wyrobu.

W tym samym piśmie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o przedłożenie, odrębnej dla każdego wyrobu, listy kontrahentów wraz ze wskazaniem ilości zakupionych przez nich wyrobów.

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania zostało stronie postępowania skutecznie doręczone w dniu 22 sierpnia 2019 r.

W dniu 2 września 2019 r. wpłynęły do UOKiK dowody w postaci zestawienia odbiorców, pisma informującego o działaniach pokontrolnych oraz pełnomocnictwo wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej. Przedsiębiorca poinformował ponadto, że dysponuje certyfikatem zgodności potwierdzającym spełnianie przez wyroby norm technicznych i działał w zaufaniu do posiadanego dokumentu. Zważywszy, że z nadesłanego zestawienia nie wynikało, którego wyrobu ono dotyczy, a ponadto wykazany rozchód obejmował 2 600 sztuk wyrobu, podczas gdy z oświadczenia strony postępowania, złożonego w toku kontroli wynikało, że sprzedała 2 718 sztuk ładowarki sieciowej *RMORE MICRO USB, 2A, SYX-J19 Ład00754 kod EAN 5901854676210 part. No:20171101* i 1 658 sztuk ładowarki sieciowej *RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103*, Prezes UOKiK pismem z 9 września 2019 r. zwrócił się do strony postępowania o udzielenie wyjaśnień i przekazanie prawidłowo sporządzonych zestawień kontrahentów. Wskazał również, że pismo informujące o działaniach pokontrolnych dotyczy jedynie usunięcia nieprawidłowości formalnych, podczas gdy wyroby są niezgodne z wymaganiami w zakresie określonym w badaniach laboratoryjnych, zatem zmiana oznakowania nie jest wystarczająca. Strona postępowania została poinformowana, iż pomimo umieszczenia w wykazie załączników certyfikatu zgodności, nie został on przekazany.

Przy piśmie z dnia 16 września 2019 r. Maciej Maludziński prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Maciej Maludziński GSMOK w Warszawie przedłożył dokument – Certificate No. EC-DOC1802-1039 z dnia 14 marca 2018 r. oraz wydruki maili w sprawie zwrotu sprzętu elektrycznego, skierowane do 10 odbiorców, którzy w toku kontroli Inspekcji Handlowej przesłali informacje o posiadaniu wyrobów w ofercie handlowej.

Prawidłowo sporządzone zestawienia - 147 odbiorców ładowarki sieciowej *RMORE MICRO USB, 2A, SYX-J19 Ład00754 kod EAN 5901854676210 part. No:20171101* i 193 odbiorców ładowarki sieciowej *RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103* wpłynęły do UOKiK w dniu 25 września 2019 r. Wykazana na nich ilość sprzedanych wyrobów to odpowiednio 2 453 sztuki i 1 389 sztuk.

Następnie postanowieniem z dnia 30 września 2019 r. Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 60 dni na przedstawienie dowodów na okoliczność wycofania wyrobów z obrotu oraz powiadomienia konsumentów o stwierdzonych nieprawidłowościach w prasie ogólnopolskiej i na stronie internetowej. Wyjaśnił ponadto, jakie dowody strona postępowania winna przedłożyć na okoliczność podjęcia powyższych działań. Jednocześnie strona postępowania została poinformowana, że organ nadzoru rynku odstąpi od nałożenia kary pieniężnej, jeżeli strona postępowania przedstawi w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia.

Postanowienie zostało stronie postępowania skutecznie doręczone w dniu 3 października 2019 r.

W piśmie z dnia 29 listopada 2019 r. przedsiębiorca wyjaśnił, iż dotychczas przedkładane zestawienia odbiorców oraz dane dotyczące ilości wyrobów sprzedanych kontrahentom obarczone były błędami. W związku z powyższym strona postępowania oświadczyła, że *ładowarka sieciowa RMORE MICRO USB, 2A, SYX-J19 Ład00754 kod EAN 5901854676210 part. No:20171101* sprzedana została przedsiębiorcom w ilości 2 453 sztuk, w ramach prowadzonego sklepu internetowego oraz w ilości 272 sztuk w ramach sprzedaży nieudokumentowanej fakturami, innym podmiotom. Średnia cena jednostkowa wyrobu wyniosła 9,81 zł. Natomiast, sprzedaż *ładowarki sieciowej RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103* przedsiębiorcom, w ramach sklepu internetowego, dotyczyła 381 sztuk, zaś 554 sztuki to sprzedaż nieudokumentowana fakturami. Średnia jednostkowa cena wyrobu to 6,84 zł. Przedsiębiorca poinformował również, iż przechowuje w magazynie 500 sztuk *ładowarki sieciowej RMORE MICRO USB, 2A, SYX-J19 Ład00754 kod EAN 5901854676210 part. No:20171101* i 678 sztuk *ładowarki sieciowej RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103*, które to wyroby zabezpieczone zostały w toku kontroli Inspekcji Handlowej i obejmują także ładowarki z innych partii, niż partia kontrolowana. Na stanie magazynowym strona przechowuje również wyroby zwrócone przez kontrahentów. Przedsiębiorca wyjaśnił, iż podjął wszystkie, leżące w zakresie jego możliwości, kroki mające na celu wykonanie postanowienia Prezesa UOKiK i nawiązał kontakt telefoniczny lub mailowy z 95% kontrahentów, którzy nabyli wyroby. Strona postępowania oświadczyła, że nie dysponuje środkami umożliwiającymi zobowiązanie kontrahentów do udzielenia odpowiedzi na skierowane zapytania o stan posiadania wyrobów. Na potwierdzenie podjętych działań dobrowolnych na okoliczność wycofania wyrobów z obrotu, przedsiębiorca przedłożył zestawienia odbiorców, oświadczenia kontrahentów o braku sprzętu elektrycznego w sprzedaży oraz faktury korygujące. Na dowód powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach przekazano natomiast gazetę Nasz Dziennik z

dnia 9 października 2019 r. z opublikowanym ogłoszeniem oraz zrzuty ekranu z wymaganym komunikatem internetowym.

Pismem z dnia 12 grudnia 2019 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do usunięcia w wyznaczonym terminie, braków formalnych przesłanych dokumentów poprzez przedstawienie oryginałów bądź potwierdzonych za zgodności z oryginałem kopii dokumentów, pod rygorem pozostawienia przesłanej dokumentacji bez rozpoznania.

Przy piśmie z 19 grudnia 2019 r. (data wpływu do UOKiK – 30 grudnia 2019 r.) strona postępowania przekazała oświadczenia 2 kontrahentów oraz ponownie kopie oświadczeń przekazanych wraz z pismem z dnia 29 listopada 2019 r. – w odniesieniu do części oświadczeń braki formalne zostały usunięte poprzez poświadczenie dokumentów za zgodność z oryginałem, natomiast część oświadczeń ponownie przedłożono jako kopie.

W związku z nieprzedstawieniem w wyznaczonym postanowieniem terminie 60 dni wszystkich dowodów na okoliczność wycofania wyrobów z obrotu, pismem z 8 stycznia 2020 r. organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie poinformował przedsiębiorcę o zakończeniu toczącego się postępowania w oparciu o posiadany materiał dowodowy. Prezes UOKiK wyjaśnił, iż z materiału dowodowego sprawy wynika, że spośród 147 odbiorców *ładowarki sieciowej RMORE MICRO USB, 2A, SYX-J19 Ład00754 kod EAN 5901854676210 part. No:20171101* przedstawiono dowody od 72 kontrahentów i 8 kopii oświadczeń niespełniających wymogów formalnych, natomiast spośród 193 odbiorców *ładowarki sieciowej RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103* przedłożone zostały dowody od 78 kontrahentów i 12 kopii oświadczeń, które nie spełniają wymogów formalnych. Podkreślił, iż strona postępowania pomimo wezwania do usunięcia braków formalnych przesłanych oświadczeń poprzez potwierdzenie kopii za zgodność z oryginałem, nie usunęła braków formalnych w stosunku do wszystkich niewłaściwie sporządzonych dokumentów. W tym samym piśmie Prezes UOKiK zwrócił się również do przedsiębiorcy o ewentualne przedłożenie dowodów dotyczących jego warunków osobistych, tj.: sytuacji materialnej, rodzinnej, zdrowotnej i zawodowej. Strona postępowania została także powiadomiona o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz o możliwości przedstawienia stanowiska w sprawie. Prezes UOKiK wskazał, że zgodnie z art. 21 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) NR 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszącego się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218/30 z dnia 13 sierpnia 2008 r.), podmiot gospodarczy przed wydaniem decyzji ma możliwość, w terminie nie krótszym niż 10 dni, przedstawienia swojego stanowiska w sprawie.

Przy piśmie z dnia 27 stycznia 2020 r. strona postępowania nadesłała deklarację podatkową

oraz wydruk z księgi wieczystej na potwierdzenie trudnej sytuacji finansowej, wynikającej ze straty w prowadzonej działalności gospodarczej.

Realizując uprawnienie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów, w dniu 4 lutego 2020 r. strona postępowania stawiała się w UOKiK. W trakcie przeglądu akt postępowania przedsiębiorca poświadczył za zgodność z oryginałem kopie oświadczeń kontrahentów znajdujące się w aktach sprawy.

W dniu 10 lutego 2020 r. (sprostowane pismem z 14 lutego 2010 r.) wpłynęło do UOKiK pismo, w którym w ramach uzupełnienia informacji dotyczących działań podjętych w celu wykonania postanowienia z dnia 30 września 2019 r., strona postępowania oświadczyła, iż wielokrotnie kontaktowała się z odbiorcami, korzystając z dostępnych adresów mailowych i kontaktów telefonicznych. Działania podjęto już w marcu 2019 r. w ramach zaleceń pokontrolnych Inspekcji Handlowej. Korespondencja mailowa kierowana była do kontrahentów w dniach 28 marca 2019 r., 22 października 2019 r. i 5 listopada 2019 r. Na potwierdzenie powyższego przedsiębiorca załączył zestawienia odbiorców wyrobów ze wskazaniem dat wysłania maili, wzory maili, screen listy połączeń telefonicznych z dnia 22 listopada 2019 r., screen przykładowego sms-a oraz 2 wydruki przykładowych maili wysłanych do kontrahentów w dniu 28 marca 2019 r.

Decyzją z dnia 3 marca 2020 r., nr DNR-2/62/2020 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- 1) na podstawie art. 84 ust. 2 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, nakazał producentowi Maciejowi Maludzińskiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Maciej Maludziński GSMOK w Warszawie wycofanie z obrotu wyrobów - ładowarki sieciowej *RMORE MICRO USB, 2A, SYX-J19 Ład00754 kod EAN 5901854676210 part. No:20171101* i ładowarki sieciowej *RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103*, niezgodnych z wymaganiami określonymi w § 6 ust. 1 i § 7 ust. 2 pkt 2, a w przypadku ładowarki sieciowej *RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103* także § 7 ust. 1 pkt 1 i 4 rozporządzenia;
- 2) na podstawie art. 84 ust. 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, zobowiązał Macieja Maludzińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Maciej Maludziński GSMOK w Warszawie do przedstawienia dowodów wykonania decyzji w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji;

- 3) na podstawie art. 84 ust. 7 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, w odniesieniu do rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 nadał decyzji rygor natychmiastowej wykonalności;
- 4) na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nałożył na przedsiębiorcę Macieja Maludzińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Maciej Maludziński GSMOK w Warszawie karę pieniężną w wysokości **30 000 zł** (trzydzieści tysięcy złotych) za wprowadzenie do obrotu ładowarki sieciowej *RMORE MICRO USB, 2A, SYX-J19 Ład00754 kod EAN 5901854676210 part. No:20171101* i ładowarki sieciowej *RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103*, niezgodnych z wymaganiami określonymi w § 6 ust. 1 i § 7 ust. 2 pkt 2, a w przypadku ładowarki sieciowej *RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103* także § 7 ust. 1 pkt 1 i 4 rozporządzenia;
- 5) na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. 90 ust. 2 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nałożył na przedsiębiorcę Macieja Maludzińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Maciej Maludziński GSMOK w Warszawie karę pieniężną w wysokości **5 000 zł** (pięć tysięcy złotych) za niedopełnienie obowiązku w zakresie dołączenia do ładowarki sieciowej *RMORE MICRO USB, 2A, SYX-J19 Ład00754 kod EAN 5901854676210 part. No:20171101* i ładowarki sieciowej *RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103* informacji umożliwiających identyfikację ww. przedsiębiorcy;
- 6) na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. 90 ust. 2 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nałożył na przedsiębiorcę Macieja Maludzińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Maciej Maludziński GSMOK w Warszawie karę pieniężną w wysokości **5 000 zł** (pięć tysięcy złotych) za niedopełnienie obowiązku w zakresie dołączenia do ładowarki sieciowej *RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103* informacji umożliwiających identyfikację wyrobu.

W przewidzianym przez prawo terminie, pismem z dnia 20 marca 2020 r. Maciej Maludziński prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Maciej Maludziński GSMOK w Warszawie zwrócił się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy (dalej jako „wniosek”) zakończonej wydaniem ww. decyzji z dnia 3 marca 2020 r., nr DNR-2/62/2020 (dalej jako „zaskarżona decyzja”) i wniósł o jej uchylenie w całości.

We wniosku podniesiono, że wykonane zostało zobowiązanie organu do wycofania wyrobów w całości. Strona postępowania wyjaśniła, że skierowała prośby o udzielenie informacji do wszystkich odbiorców oraz nawiązała kontakt telefoniczny z prawie wszystkimi odbiorcami. Zarzucono niekonsekwencję w stanowisku organu polegającą na przyjęciu, że w odniesieniu do wyrobów sprzedawanych przedsiębiorcom przekazane zostały ich oświadczenia o stanie magazynowym, podczas gdy w stosunku do konsumentów za wystarczające jest poinformowanie w prasie o zasięgu ogólnopolskim. Podkreślono, że zakupów dokonywano za pośrednictwem strony internetowej (sklep internetowy), więc kontakty z kontrahentami miały charakter incydentalny, zaś strona nie dysponuje instrumentami prawnymi i faktycznymi umożliwiającymi wywieranie wpływu na odbiorców.

Na poparcie swoich twierdzeń, że za wycofanie z obrotu należy uznać również skierowanie do kontrahentów stosownych informacji, strona powołała się na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 14 grudnia 2007 r., sygn. akt VI SA/Wa 1725/07.

Zaskarżonej decyzji postawiono również zarzut wygórowanej wysokości kary, gdyż łączna kwota nałożonych kar przekracza nie tylko marże uzyskaną ze sprzedaży wyrobów, lecz również łączną cenę sprzedanych wyrobów (łączna wysokość kar to 40 000 zł, a łączna suma ceny sprzedaży wyrobów to 33 127,65 zł).

Zdaniem strony organ błędnie uznał, że strona wcześniej dopuściła się naruszeń tego samego rodzaju, jak również że winna być świadoma ciężących na niej obowiązków, ponieważ postępowanie powołane w decyzji o sygn. DNR-2.730.153.20219.IS toczyło się równoległe z niniejszym postępowaniem.

Strona postępowania wskazała, że jest małym przedsiębiorcą, odnotowującym straty w swej działalności gospodarczej.

Na koniec zostało wskazane, że wykonanie zobowiązania określonego w pkt 3 w terminie 30 dni jest niemożliwe z uwagi epidemię koronawirusa i utrudnienia z nią związane w działalności przedsiębiorców.

Pismem z dnia 3 kwietnia 2020 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o wszczęciu postępowania w sprawie z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz pouczył stronę o prawach i obowiązkach strony postępowania administracyjnego określonych przez k.p.a. w tym o wynikającym z art. 10 k.p.a. prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w szczególności wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz o możliwości przedstawienia stanowiska w sprawie, a także o prawie do przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów zgodnie z art. 73 § 1 k.p.a. Jednocześnie pełnomocnik strony został wezwany do przedłożenia dowodu uiszczenia opłaty skarbowej od

pełnomocnictwa. W piśmie został określony termin 7-dniowy na skorzystanie z prawa do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawa wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a także przedłożenia dowodu uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Przy piśmie z dnia 15 kwietnia 2020 r. (data wpływu do organu 20 kwietnia 2020 r.) zostało tylko przesłane potwierdzenie uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Jedną z podstawowych zasad postępowania administracyjnego jest wyrażona w art. 15 k.p.a. zasada dwuinstancyjności. Istotą administracyjnego toku instancji jest ponowne merytoryczne rozpatrzenie i rozstrzygnięcie tożsamej pod względem przedmiotowym i podmiotowym sprawy administracyjnej, a nie tylko kontrola prawidłowości decyzji organu pierwszej instancji. Z zasady dwuinstancyjności wynika bowiem, że strona ma prawo do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy. Granice rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy w drugiej instancji wyznacza zaś rozstrzygnięcie decyzji I instancji, a wykroczenie przez organ II instancji poza te granice – narusza ww. zasadę dwuinstancyjności. W konsekwencji oznacza to, że każda sprawa administracyjna jest rozpoznawana i rozstrzygana dwukrotnie: po raz pierwszy przed organem pierwszej instancji, a na żądanie uprawnionego podmiotu - po raz drugi przez organ odwoławczy - organ drugiej instancji. Sposób urzeczywistnienia tej zasady określają przepisy rozdziału 10 Działu II k.p.a. o tytule „Odwołania”. Podstawowym sposobem zainicjowania administracyjnego toku instancji jest złożenie odwołania przez stronę. Jednakże w przypadku gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, wówczas gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są poprzez instytucję wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 k.p.a. Stosownie do tego przepisu od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań. W tym miejscu należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 5 § 2 pkt 4 k.p.a. przez „ministra” należy rozumieć Prezesa i wiceprezesa Rady Ministrów pełniących funkcję ministra kierującego określonym działem administracji rządowej, ministrów kierujących określonym działem administracji rządowej, przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów, kierowników centralnych urzędów administracji rządowej podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych

przez Prezesa Rady Ministrów lub właściwego ministra, a także kierowników innych równorzędnych urzędów państwowych załatwiających sprawy, o których mowa w art. 1 pkt 1 i 4 k.p.a. Oznacza to, że od rozstrzygnięć wydanych przez Prezesa UOKiK – będącego centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów, nad którego działalnością nadzór sprawuje Prezes Rady Ministrów – nie przysługuje odwołanie lecz wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, który stosownie do art. 129 § 2 w zw. z art. 127 k.p.a. wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie postępowania.

Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 k.p.a. (por. wyroki NSA z dnia 17 listopada 2000 r., sygn. akt I SA 1543/99 i z dnia 27 listopada 2001 r., sygn. akt I SA 1011/00). Powyższe oznacza, że organ wydający decyzję na skutek prawidłowo złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy „obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji, przy zastosowaniu takich rozstrzygnięć, które zostały przewidziane w art. 138 § 1 K.p.a.” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 marca 2007 r., sygn. V SA/Wa 248/07). Zgodnie z art. 138 § 1 k.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo

2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo

3) umarza postępowanie odwoławcze. Biorąc po uwagę brzmienie ww. przepisu należy wskazać, że „kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. W przypadku odmiennego rozstrzygnięcia sprawy organ odwoławczy ma kompetencje merytoryczno - reformacyjne. Może wydać decyzję uchylającą w całości lub części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy, w sytuacji gdy uznał, iż rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości” (wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 czerwca 2008 r., sygn. akt VII SA/Wa 504/08). Takiej weryfikacji - kierując się kryterium legalności i celowości - dokonał Prezes UOKiK w przedmiotowym postępowaniu.

W niniejszej sprawie wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy został nadany w dniu 23 marca 2020 r., a więc z zachowaniem wymaganego 14 - dniowego terminu, określonego w art. 129 § 2 k.p.a., gdyż Zaskarżona decyzja została doręczona w dniu 9 marca 2020 r.

We Wniosku żądanie strony zostało określone jednoznacznie, poprzez wskazanie, że strona postępowania wnosi o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości.

Należy podkreślić, że postępowanie odwoławcze jest oparte na zasadzie skargowości. Organ II instancji nie może nigdy działać z urzędu. Postępowanie odwoławcze może być uruchomione tylko w wyniku podjęcia przez uprawniony podmiot czynności procesowej – wniesienia odwołania bądź też wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy. W orzecznictwie sądów administracyjnych i doktrynie powszechnie przyjmuje się, iż dopuszczalne jest zaskarżenie decyzji w części, w sytuacji gdy pozostałe zawarte w takiej decyzji rozstrzygnięcia mogą samodzielnie funkcjonować w obrocie prawnym. Nieodzownym elementem odwołania jest niezadowolenie odwołującego się ze ściśle określonego rozstrzygnięcia pierwszoinstancyjnego. W postępowaniu odwoławczym nie jest zatem wyłączona zasada rozporządzalności. Od woli strony zależy bowiem wszczęcie tego postępowania oraz - co do zasady - także jego zakres.

Jeżeli odwołujący jednoznacznie nie ogranicza swego żądania, to niewątpliwie należy przyjąć, że zaskarża on decyzję pierwszoinstancyjną w całości. Wówczas organ odwoławczy powinien ponownie rozpatrzyć całą sprawę administracyjną, która stanowiła przedmiot rozstrzygnięcia organu I instancji. Natomiast w przypadku, gdy strona jednoznacznie w odwołaniu wskazuje, że zaskarża decyzję pierwszoinstancyjną w określonej części, to organ II instancji nie może wykroczyć poza tak wyznaczone granice kompetencji organu odwoławczego.

Z uwagi na fakt, że zgodnie z treścią Wniosku strona postępowania zaskarżyła całą decyzję, zatem Prezes UOKiK w toku postępowania wszczętego na skutek Wniosku dokonał ponownej analizy zgromadzonego materiału dowodowego w stosunku do całej decyzji.

Na wstępie Prezes UOKiK postanowił przedstawić materiał dowodowy oraz dokonać jego analizy.

Na dzień wymagalności postanowienia z dnia 30 września 2019 r. z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że:

1) w przypadku *ładowarki sieciowej RMORE MICRO USB, 2A, SYX-J19 Ład00754 kod EAN 5901854676210 part. No:20171101*

- do obrotu zostało wprowadzonych 2 725 szt. z czego przedsiębiorcom sprzedano 2 453 szt., a detalicznie 272 szt.

- stan magazynowy wynosi 500 szt.

- na 147 kontrahentów, dowody przedstawiono od 72 kontrahentów i od 8 kopie oświadczeń nie spełniające wymogów formalnych

- faktury korygujące potwierdzające zwrot 17 szt. od 10 kontrahentów

2) w przypadku *ładowarki sieciowej RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103*

- do obrotu zostało wprowadzonych 935 szt. z czego przedsiębiorcom sprzedano 381 szt., a detalicznie 554 szt.
 - stan magazynowy wynosi 678 szt.
 - na 193 kontrahentów, dowody przedstawiono od 78 kontrahentów i od 12 kopie oświadczeń nie spełniające wymogów formalnych
 - faktury korygujące potwierdzające zwrot 11 szt. powinno być 12 szt. od 8 kontrahentów
- 3) strona powiadomiła konsumentów o stwierdzonych nieprawidłowościach, co potwierdza przekazana gazeta Nasz Dziennik z dnia 9 października 2019 r. z opublikowanym ogłoszeniem oraz zrzuty ekranu z wymaganym komunikatem internetowym

Do czasu wydania Zaskarżonej decyzji materiał dowodowy poszerzył się o:

- dokumenty dotyczące warunków osobistych przedsiębiorcy (deklaracja podatkowa, wydruk z księgi wieczystej na potwierdzenie trudnej sytuacji finansowej, wynikającej ze straty w prowadzonej działalności gospodarczej)
- potwierdzone za zgodność z oryginałem zostały kopie oświadczeń 8 kontrahentów, którzy nabyli *ładowarkę sieciową RMORE MICRO USB, 2A, SYX-J19 Ład00754 kod EAN 5901854676210 part. No:20171101*
- potwierdzone za zgodność z oryginałem zostały kopie oświadczeń 12 kontrahentów, którzy nabyli *ładowarkę sieciową RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103*
- oświadczenie o wielokrotnych kontaktach z kontrahentami, na dowód czego zostało przedłożone zestawienie odbiorców wyrobów ze wskazaniem dat wysłania maili (28 marca 2019 r., 22 października 2019 r. i 5 listopada 2019 r.), wzory maili, csreen listy połączeń telefonicznych z dnia 22 listopada 2019 r., screen przykładowego sms-a oraz 2 wydruki przykładowych maili wysłanych do kontrahentów w dniu 28 marca 2019 r.

W efekcie na dzień wydania niniejszej decyzji z zebranego materiału dowodowego wynika, że:

- Maciej Maludziński prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Maciej Maludziński GSMOK w Warszawie w rozumieniu przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jest producentem *ładowarki sieciowej RMORE MICRO USB, 2A, SYX-J19 Ład00754 kod EAN 5901854676210 part. No:20171101* i *ładowarki sieciowej RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103* (art. 4 pkt 20 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku), co potwierdza oznakowanie wyrobów znakiem towarowym oraz przedłożona deklaracja zgodności;

- wyroby – obie ładowarki – są sprzętem elektrycznym w rozumieniu rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 2 czerwca 2016 r. w sprawie wymagań dla sprzętu elektrycznego, w którym to określono wymagania dla sprzętu elektrycznego. Rozporządzenie wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/35/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia (Dz. Urz. UE L 96 z 29 marca 2014 r., str. 357);
- łącznie obie ładowarki nabyło 340 kontrahentów (147 + 193);
- dowody wycofania obu ładowarek z obrotu, a więc albo oświadczenia o nieposiadaniu ładowarki na stanie lub faktura korygująca zostały przedstawione łącznie od 170 kontrahentów (80 + 90), czyli od 50% wszystkich kontrahentów;
- powiadomiono konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobów z wymaganiami, w sposób i terminie wyznaczonym postanowieniem z dnia 30 września 2019 r.;
- badania organoleptyczne przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej wykazały, że wyroby nie zostały oznakowane nazwą i adresem producenta oraz symbolem klasy II, a ładowarka sieciowa *RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103* informacjami umożliwiającymi jej identyfikację;
- badania laboratoryjne wykazały niezgodność obu ładowarek z pkt 3.3.13 i pkt 4.5.5 normy *PN-EN 60950-1:2007 Urządzenia techniki informatycznej. Bezpieczeństwo. Część 1: Wymagania podstawowe*, a przypadku ładowarki sieciowej *RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103* także z pkt 5.2 i pkt 5.3.9.2 ww. normy.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że strona postępowania nie przedstawiła wszystkich dowodów wycofania wyrobów od swoich kontrahentów.

Przechodząc do ponownego rozpatrzenia sprawy, w pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że wniosek strony postępowania jedynie o uchylenie zaskarżonej decyzji zawarty we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jest niepełny, ponieważ zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. orzeczenie wydane w efekcie rozpoznania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie może polegać tylko na uchyleniu zaskarżonej decyzji, ale musi również albo orzekać co do istoty sprawy albo umarzać postępowanie pierwszej instancji

Zgodnie z ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku umorzenie postępowania stosownie do art. 84 ust. 1 jest możliwe tylko gdy:

- 1) zostanie stwierdzone, że wyrób spełnia wymagania;
- 2) niezgodność wyrobu z wymaganiami lub niezgodność formalna zostały usunięte, wyrób został wycofany z obrotu lub użytku, odzyskany, zniszczony lub powiadomiono użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami;

3) postępowanie z innych przyczyn stało się bezprzedmiotowe.

Bezprzedmiotowość, o której mowa w art. 84 ust. 1 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, oznacza brak podstaw prawnych do merytorycznego rozpoznania danej sprawy. Wiąże się to z brakiem któregoś z elementów stosunku materialnoprawnego, co skutkuje tym, że nie można załatwić sprawy przez jej rozstrzygnięcie co do istoty. Bezprzedmiotowość może mieć charakter podmiotowy, jak i przedmiotowy. W przypadku przyczyny o charakterze przedmiotowym, brak jest przedmiotu faktycznego do rozpoznania. Istota bezprzedmiotowości postępowania polega bowiem na nastąpieniu takiego zdarzenia prawnego lub faktycznego, które spowodowało, że przestała istnieć ta szczególna relacja między faktem (sytuacją faktyczną danego podmiotu) a prawem (sytuacją prawną danego podmiotu), z którą prawo łączy obowiązek konkretyzacji normy w postaci wydania decyzji administracyjnej (por. wyrok NSA z dnia 10 maja 2012 r., sygn. akt II GSK 467/11 i wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 22 maja 2013 r., sygn. akt IV SA/Wr 48/13). Zaś z bezprzedmiotowością o charakterze podmiotowym mamy do czynienia gdy przestał istnieć podmiot danego postępowania. Tak rozumiana bezprzedmiotowość postępowania nie występuje w rozpoznawanej sprawie.

Kolejną przesłanką umożliwiającą umorzenie postępowania jest stwierdzenie, że wyrób spełnia wymagania. Ta przesłanka również nie występuje w niniejszej sprawie, ponieważ zarówno badania organoleptyczne jak i laboratoryjne wykazały wyroby są niezgodne z wymaganiami oraz producent nie dopełnił ciężących na nim obowiązków, konkretnie wskazanych powyżej.

Dodatkowo należy zaznaczyć, że strona postępowania nie kwestionuje wyników badania, jak również nie zażądała przeprowadzenia badania próbki kontrolnej. Zatem bezspornym jest że wyrób nie spełnia wymagań, a co za tym idzie nie zaistniała przesłanka umorzenia postępowania określona w art. 84 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Ostatnią z ww. przesłanek umożliwiających umorzenie postępowania jest usunięcie niezgodności wyrobu z wymaganiami lub niezgodności formalnej, wycofanie wyrobu z obrotu lub użytkowania, odzyskanie, zniszczenie lub powiadomienie o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami.

Aby ta przesłanka zaistniała w niniejszej sprawie, konieczne jest wykonanie czynności wskazanych w postanowieniu z dnia 30 września 2019 r., czyli powiadomienie o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami i wycofanie wyrobu z obrotu. W postanowieniu tym zostało dokładnie określone w jakiej formie ma być dokonane powiadomienie – zamieszczenie ogłoszenia w jednym dzienniku (gazecie) o zasięgu ogólnopolskim (wielkość min. 7/7 cm) oraz na stronie internetowej strony – www.gsmok.com (ogłoszenie powinno być dostępne dla każdego użytkownika i widoczne co najmniej do czasu zakończenia postępowania przez Prezesa UOKiK) oraz o jakiej treści.

Z pisma strony z dnia 29 listopada 2019 r. (data wpływu do organu 3 grudnia 2019 r.) oraz dołączonych załączników (egzemplarz gazety o zasięgu ogólnopolskim z dnia 9 października 2019 r. oraz wydruk ze strony internetowej) wynika, że strona postępowania w wyznaczonym 60 – dniowym terminie wywiązała się z nałożonego obowiązku powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu z wymaganiami.

Jeśli zaś chodzi o wycofanie wyrobu z obrotu, to już w postanowieniu z dnia 30 września 2019 r. organ wyjaśnił jakich dowodów oczekiwał od kontrahentów w zależności, czy posiadają wyroby na stanie, czy nie posiadają. Tak więc w przypadku posiadania przez kontrahentów wyrobów na stanie konieczne jest przedstawienie faktur korygujących, a w razie braku wyrobu w ofercie sprzedaży odbiorcy, stosowne podpisane na tę okoliczność oświadczenie kontrahentów o nieposiadaniu wyrobu.

W tym miejscu należy odnieść się do zarzutów dotyczących środków dowodowych i wyjaśnić, że skoro wycofanie wyrobu z obrotu jest procesem odwrotnym do wprowadzenia do obrotu, to zasadnym jest aby dowody wycofania z obrotu były odwrotnością dowodów wprowadzenia. Innymi słowy jeśli wprowadzenie do obrotu następuje na podstawie faktur sprzedaży, to przy wycofywaniu z obrotu dokumentem takim jest faktura korygująca wystawiona na zwracane sztuki, zaś gdy podmiot już nie dysponuje żadnym egzemplarzem wyrobu, oczywistym jest że nie ma możliwości dokonać zwrotu, a co za tym idzie faktura korygująca nie może być wystawiona, dlatego w takim przypadku jak najbardziej celowe jest przedstawienie oświadczenia tego podmiotu, że nie posiada wyrobu na stanie.

Do czasu wydania Zaskarżonej decyzji strona postępowania przedstawiła dowody wycofania wyrobu z obrotu w postaci oświadczeń o nieposiadaniu wyrobu na stanie, faktur korygujących. W związku z przedstawieniem powyższych dowodów w Zaskarżonej decyzji przyjęte zostało, że na łącznie 340 odbiorców wyrobów w stosunku do 170 wykazano wycofanie wyrobu z obrotu. Oznacza to, że od 170 kontrahentów nie zostały przedstawione dowody świadczące o wycofaniu z obrotu wyrobów, czyli nie przedstawiono dowodów wycofania wyrobu z obrotu od wszystkich kontrahentów.

Należy przypomnieć, że warunkiem umorzenia postępowania w niniejszej sprawie było przedstawienie w określonym przez organ 60-dniowym terminie dowodów na poinformowanie konsumentów, co strona postępowania wykonała oraz także dowodów świadczących o wycofaniu wyrobu z obrotu i już ten obowiązek nie został wykonany, ponieważ na dzień Zaskarżonej decyzji przedstawiono dowody wycofania wyrobów z obrotu 50% kontrahentów.

W trakcie postępowania strona została zobowiązana do wycofania wyrobów, lecz z samego faktu, iż strona postępowania podjęła wszelkie możliwe działania zmierzające do wycofania

wyrobów z obrotu, nie wynika, że zobowiązanie zostało wykonane w całości. O wykonaniu zobowiązania można mówić dopiero gdy zostaną przedstawione stosowne dowody potwierdzające daną okoliczność, a nie gdy tylko podjęto działania zmierzające do uzyskania tych dowodów, jednakże ich nie uzyskano i nie przedstawiono. Jednocześnie należy podkreślić, że przedstawienie wydruków e-mail i wiadomości sms, czy listy połączeń telefonicznych i poinformowanie kontrahentów o możliwości zwrotu wyrobów nie stanowi dowodu wycofania wyrobów z obrotu. Samo przekazanie informacji z prośbą o podanie stanu magazynowego nie dowodzi natomiast, że wyrób ten faktycznie został lub zostanie zwrócony, tym bardziej, że zwrot posiadanego towaru może nastąpić po znacznym upływie czasu od złożenia oświadczeń. Poza tym sama ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku wskazując w art. 82 ust. 1 do czego organ może wezwać stronę, jak i jakie może na stronę nałożyć nakazy na podstawie art. 84 ust. 2, oddzielnie wymienia wycofanie z obrotu i powiadomienie konsumentów, a więc traktuje je jako dwie oddzielne i niezależne od siebie instytucje. W tej sytuacji przesłane do odbiorców, czy to za pośrednictwem maila, czy w innej formie poinformowanie o wadliwości wyrobu i możliwości jego zwrotu odpowiada swoim zakresem instytucji powiadomienia, a zatem dowody powiadomienia nie mogą równocześnie dowodzić wycofania wyrobu z obrotu.

Z tego względu umorzenie postępowania nie jest możliwe.

Dodatkowo organ wskazuje, że twierdzenie strony o wykonaniu zobowiązania organu do wycofania wyrobów w całości nie koresponduje z uzasadnieniem tego twierdzenia we Wniosku, ponieważ strona wskazała, że przedłożyła odpowiedzi, które uzyskała od kontrahentów i że nie ma wpływu na działania swoich kontrahentów oraz przymuszenia do przesłania oświadczeń zwrotnych o stanie posiadania. Z jednej strony, jak to wskazano powyżej, umorzenie postępowania wiąże się z twierdzeniem, że nałożony między innymi obowiązek wycofania z obrotu został wykonany, a z drugiej strony strona we Wniosku wskazuje, że zaistniały okoliczności od niej niezależne w uzyskaniu dowodów – bierność kontrahentów – co w rezultacie uniemożliwiło przedstawienie wymaganych dowodów, a więc ma świadomość, że nałożony obowiązek nie został jeszcze wykonany.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że zgodnie z art. 4 pkt 27 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez wycofanie wyrobu z obrotu, należy rozumieć „działanie, którego celem jest zapobieżenie udostępnieniu wyrobu na rynku w danym łańcuchu dostaw”. Niemniej jednak, przepis ten należy interpretować nie tylko w oparciu o wykładnię językową, lecz w oparciu o wykładnię celowościową i logiczną. Dokonując wykładni językowej, należałoby bowiem przyjąć że każde, nawet nieskuteczne działanie, pod warunkiem że zostało podjęte, stanowiłoby wycofanie wyrobów z obrotu. Tymczasem celem zastosowania tego środka nie jest de facto sam fakt podjęcia działania, czyli próby wycofania Wyroby z obrotu, co zapewnienie, że działanie to doprowadzi do

takiego stanu rzeczy, że w obrocie nie będzie znajdował się żaden wyrób niezgodny z wymaganiami.

Rozpatrując ponownie sprawę w efekcie złożonego przez stronę Wniosku, Prezes UOKiK dokonał merytorycznej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania w postaci oświadczeń kontrahentów o braku Wyrobu na stanie oraz faktur korygujących i doszedł ostatecznie do przekonania, że strona postępowania do dnia wydania Zaskarżonej decyzji nie przedstawiła dowodów na wykonanie postanowienia z dnia 30 września 2019 r. tj. nie wycofała Wyrobu z obrotu, co pozwoliłoby Prezesowi UOKiK na umorzenie postępowania. Na chwilę obecną na łącznie 340 kontrahentów dowody wycofania wyrobu z obrotu przedstawiono jedynie od połowy, tj. od 170 odbiorców.

Biorąc pod uwagę nieprawidłowości stwierdzone w Wyrobie stwarzające ryzyko porażenia prądem elektrycznym, co stanowi zagrożenie dla zdrowia i życia użytkowników, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podzielił stanowisko, iż niezbędne jest nakazanie natychmiastowego wycofania ww. wyrobu z obrotu. Ze względu na wskazane powyżej zagrożenie, w interesie użytkowników kwestionowanego wyrobu, uzasadnione jest nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, celem ochrony życia i zdrowia użytkowników. Przepis art. 84 ust. 7 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku stanowi, iż jeżeli wymaga tego interes użytkowników wyrobu, organ prowadzący postępowanie nadaje decyzji, o której mowa w ust. 2, rygor natychmiastowej wykonalności.

Prezes UOKiK w Zaskarżonej decyzji określił także termin i sposób poinformowania przez stronę postępowania o wykonaniu decyzji stosownie do przepisu art. 84 ust. 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, zgodnie z którym w decyzji, o której mowa w ust. 2, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie określa termin i sposób poinformowania przez stronę postępowania o wykonaniu decyzji. W ponownej ocenie Prezesa UOKiK sposób i termin przedstawienia dowodów na wykonanie decyzji nie budzi wątpliwości i jest adekwatny do wydanego rozstrzygnięcia.

Zatem rozpatrując ponownie sprawę w zakresie punktu 1, 2 i 3 Zaskarżonej decyzji, w ocenie Prezesa UOKiK należało utrzymać w mocy Zaskarżoną decyzję w tym zakresie.

Przechodząc do dalszej części rozważań dotyczącej zasadności i wysokości kary w pierwszej kolejności należy podkreślić, że strona postępowania nie kwestionuje poczynionych przez organ, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, ustaleń, że jest producentem Wyrobu, jak również, że wprowadziła do obrotu wyrób niezgodny z wymaganiami. Także bezspornym jest, że do wyrobu nie dołączono informacji umożliwiających identyfikację wyrobu oraz informacji umożliwiających identyfikację przedsiębiorcy. Oznacza to, że wyczerpane zostały

ustawowe przesłanki nałożenia kar za ww. naruszenia, co zobowiązuje Prezesa UOKiK do nałożenia administracyjnych kar pieniężnych.

Stosownie do przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku do obowiązków producenta należy m.in.

- zapewnienie, żeby wyrób został zaprojektowany i wytworzony zgodnie z wymaganiami(art. 13 pkt 1);
- umieszczenie na wyrobie, a w przypadkach określonych w przepisach szczególnych na opakowaniu, w załączonym dokumencie lub na etykiecie, informacje umożliwiające identyfikację wyrobu (art. 13 pkt 7);
- umieszczenie na wyrobie, a w przypadkach określonych w przepisach szczególnych na opakowaniu, w załączonym dokumencie lub na etykiecie, swoją nazwę, zarejestrowany znak towarowy, o ile taki posiada, i adres; dane te podaje się w języku polskim (art. 13 pkt 8);
- na żądanie organu nadzoru rynku, o którym mowa w art. 58 ust. 2 i 3, współpracowanie w celu usunięcia zagrożenia, jakie stwarza wyrób wprowadzony przez niego do obrotu (art. 13 pkt 16).

W dalszej części ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przewiduje sankcje karne za naruszenie ww. obowiązków.

Zgodnie z art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku producent, który wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku wyrób niezgodny z wymaganiami, podlega karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

Zgodnie z art. 90 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku Producent wyrobu wprowadzonego do obrotu lub oddanego do użytku, który nie dopełnia obowiązków w zakresie dołączania do wyrobu informacji umożliwiających jego identyfikację, sporządzonych w języku polskim (pkt 1) lub informacji umożliwiających identyfikację wyrobu, sporządzonych zgodnie z wymaganiami (pkt2), podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

Poza sankcjami karnymi za naruszenie obowiązków ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przewiduje również możliwość odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu. Innymi słowy, w przypadku naruszenia przez dany podmiot nałożonych na niego obowiązków ustawowych, z naruszeniem których ustawa wiąże odpowiedzialność w postaci administracyjnej kary pieniężnej, istnieje możliwość pouczenia podmiotu bez nakładania na niego kary pieniężnej. Aby organ nadzoru mógł zastosować pouczenie bez nakładania kary pieniężnej musi zostać spełniona jedna z ustawowych przesłanek wskazanych w art. 97 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, czyli gdy:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona postępowania zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona postępowania została

prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona kara pieniężna, lub

- strona postępowania przedstawiła w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

W niniejszej sprawie zostało wydane postanowienie w trybie art. 82 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w dniu 30 września 2019 r. i jak zostało to wykazane powyżej, postanowienie to nie zostało w całości wykonane przez stronę, gdyż nie przedstawiono stosowych dokumentów (oświadczenie o braku wyrobu na stanie magazynowy kontrahenta lub faktura korygująca wystawiona na danego kontrahenta) od wszystkich kontrahentów świadczących o wycofaniu wyrobu z obrotu. Zatem powyższa przesłanka umożliwiająca odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej nie zaistniała.

Również nie zaistniała kolejna z przesłanek – uprzednie ukaranie za to samo zachowanie, ponieważ Prezes UOKiK nie posiada żadnych informacji, z których by wynikało, że strona postępowania została już ukarana za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ, a także sama strona postępowania nie wskazała, aby taka okoliczność miała miejsce.

Jeśli zaś chodzi o ostatnią z przesłanek umożliwiających odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, to składa się ona z dwóch okoliczności – znikomej wagi naruszenia prawa i zaprzestania przez stronę naruszania prawa, które muszą wystąpić łącznie. Tak więc odpowiedź na pytanie, czy strona postępowania przed wydaniem decyzji zaprzestała naruszania prawa jest twierdząca. W związku z powyższym dla możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu w oparciu o tę przesłankę niezbędne jest ustalenie znikomej wagi naruszenia prawa. O ile pojęcie „strona zaprzestała naruszania prawa” nie budzi żadnych wątpliwości o tyle sprawa nie wygląda już tak prosto z pojęciem „waga naruszenia prawa jest znikoma”.

W tym miejscu należy wyjaśnić, że identycznie przesłanka odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f §1 pkt 1 k.p.a. Zatem przy wyjaśnieniu pojęcia „waga naruszenia prawa jest znikoma” pomocny będzie Komentarz do kodeksu postępowania administracyjnego pod red. Wierzbowskiego (Legalis), zgodnie z którym naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie ze sobą społecznego niebezpieczeństwa. Wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe, jak waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia, etc. Podobnie tę kwestię wyjaśnił dr

Sebastian Gajewski (Kodeks postępowania administracyjnego. Nowe instytucje. Komentarz do rozdziałów 5a, 8a, 14 oraz działów IV i VIIIa KPA) wskazując, że przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Dodatkowo autor wyjaśnił, że przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały. W kontekście tak rozumianej znikomej wagi naruszenia prawa nie mieści się liczba wprowadzonego na rynek wyrobu – 4 838 szt., a następnie na podstawie faktur udostępniła 2 834 szt. 340 kontrahentom oraz 826 szt. w ramach sprzedaży detalicznej konsumentom, przez okres 1 roku. Nie bez znaczenia dla oceny pozostaje również rodzaj wprowadzonego do obrotu wyrobu – ładowarka, czyli przedmiot, który jest używany bardzo często (kilka razy w tygodniu, a nawet i codziennie). Powyższe uzasadnia stwierdzenie, że strona postępowania wprowadziła do obrotu wyrób stwarzający poważne zagrożenie, a naruszenie ustawowych obowiązków trwało długo, zasięg naruszenia był znaczny i skutki naruszenia prawa dotknęły dużą liczbę podmiotów. Dodatkowo należy mieć na uwadze, że wycofano z obrotu zaledwie 28 sztuk wyrobów, co oznacza, że najprawdopodobniej duża część wyrobów znajduje się u konsumentów, którzy są narażeni na zagrożenia przez nie stwarzane. W efekcie dobro chronione przez ustawę o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jakim jest życie i zdrowie konsumentów zostało w sposób znaczny narażone. Tak więc nie zaistniała w sprawie przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa warunkująca możliwość odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

Skoro w rozpoznawanej sprawie zostały wyczerpane ustawowe przesłanki nałożenia kar, a jednocześnie nie zaistniały przesłanki umożliwiające odstąpienie od nałożenia kar i poprzestanie na pouczeniu, to należy stwierdzić, że na podstawie art. 97 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku kary pieniężne, o których mowa w art. 88-94, nakłada, w drodze

decyzji, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, czyli Prezes UOKiK.

Wysokość kary pieniężnej leży w sferze uznania administracyjnego organu prowadzącego postępowanie wyznaczonego zasadą równości i zasadą proporcjonalności oraz kryteriami wskazanymi w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, do których zaliczamy:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, oddanych do użytku lub udostępnionych na rynku, potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła;
- 7) w przypadku osoby fizycznej - warunki osobiste strony, na którą kara pieniężna jest nakładana;
- 8) współpracę z organem nadzoru rynku prowadzącym postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

We Wniosku strona postępowania w kwestii kar, kwestionuje ich wysokość jako rażąco wygórowaną.

W związku z powyższym Prezes UOKiK rozpatrując ponownie sprawę, dokonał ponownej oceny zasadności nałożenia kary, a także jej wysokości za wprowadzenie wyrobów niezgodnego z wymaganiami, o której mowa w pkt 4 Zaskarżonej decyzji, kary za niedopełnienie obowiązku w zakresie dołączenia do wyrobów informacji umożliwiających identyfikację przedsiębiorcy, o której mowa w pkt 5 Zaskarżonej decyzji oraz kary za niedopełnienie obowiązku w zakresie dołączenia do wyrobów informacji umożliwiających identyfikację wyrobu, o której mowa w pkt 6 Zaskarżonej decyzji, mając na uwadze wszystkie wskazane wyżej przesłanki.

Należy podkreślić, że działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy). Profesjonalny charakter działalności gospodarczej oznacza, że konsumenci mają

prawo oczekiwać, iż wprowadzone przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Z orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany - nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie - powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z dnia 29 listopada 2000 r., sygn. akt I SA/Gd 1185/98). Innymi słowy podmiot prowadzący działalność gospodarczą powinien znać i przestrzegać przepisów prawa i dokładać należytej staranności, aby wprowadzane przez niego na rynek produkty były bezpieczne. Tym bardziej zasadne jest takie oczekiwanie od podmiotu, którego przedmiotem działalności jest m.in. sprzedaż hurtowa i detaliczna wyrobów a na jego stronie internetowej widnieje informacja, iż jest jedną z największych hurtowni akcesoriów do telefonów komórkowych w Polsce i że w branży działa od 2001 r.

Rozważając pierwsze ze wskazanych kryteriów Prezes UOKiK uznał za okoliczności obciążające fakt wprowadzenia znacznej ilości wyrobu (łącznie 4 838 szt., z czego na podstawie faktur sprzedano 2 834 szt., detalicznie 826 szt., zaś na stanie magazynowym znajduje się 1 178 szt.), znaczny zasięg naruszenia (wyrób został dostarczony 340 kontrahentom), naruszenie ustawowych obowiązków trwało długo (każda z ładowarek była sprzedawana przez okres roku – *ładowarka sieciowa RMORE MICRO USB, 2A, SYX-J19 Ład00754 kod EAN 5901854676210 part. No:20171101* do grudnia 2017 r. do stycznia 2019 r., natomiast *ładowarkę sieciową RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:* od maja 2018 r. do maja 2019 r.), a skutki naruszenia prawa dotknęły dużą liczbę podmiotów i w efekcie doszło do narażenia życia i zdrowia konsumentów.

W Zaskarżonej decyzji za okoliczność obciążającą przy wymiarze kary uznano fakt, iż w związku z naruszeniem w przeszłości obowiązków tego samego rodzaju (wprowadzenie do obrotu sprzętu elektrycznego niezgodnego z wymaganiami rozporządzenia i niedopełnienie ciążącego na przedsiębiorcy obowiązku) wobec przedsiębiorcy prowadzone było postępowania administracyjne DNR-2.730.153.2019 na podstawie przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, zakończone decyzją DNR-2/259/2019. Ponownie analizując sprawę Prezes UOKiK stwierdza, że postępowanie prowadzone pod sygnaturą DNR-2.730.153.2019 i zakończone decyzją DNR-2/259/2019 nie może być w niniejszej sprawie potraktowane jako okoliczność obciążająca przy wymiarze kary, ponieważ ww. postępowanie i niniejsze postępowanie właściwie równolegle się toczyły. Postępowanie pod sygnaturą DNR-2.730.153.2019 zostało wszczęte pismem z dnia 5 lipca 2019 r., zaś niniejsze miesiąc później, pismem z dnia 5 sierpnia 2019 r. W obu postępowaniach zostało wydane postanowienie na podstawie art. 82 ustawy o systemach

oceny zgodności i nadzoru rynku, przy czym w sprawie pod sygnaturą DNR-2.730.153.2019 postanowienie wydane zostało w dniu 18 września 2019 r. i wyznaczono nim termin 30-dniowy, a w niniejszej sprawie postanowieniem z dnia 30 września 2019 r. wyznaczono stronie termin 60-dniowy. W efekcie postępowanie pod sygnaturą DNR-2.730.153.2019 zakończyło się decyzją z dnia 11 grudnia 2019 r., a niniejsze decyzją z dnia 3 marca 2020 r. Oznacza to, że przedsiębiorca nie mógł mieć świadomości związanej z wcześniej toczącym się w stosunku do niego postępowaniem w zakresie zakazu wprowadzania do obrotu wyrobów niespełniających wymagań określonych w przepisach prawa, jak również negatywnych skutków niepodjęcia określonych działań.

W związku z powyższym, ponownie rozpoznając sprawę, Prezes UOKiK uwzględnił na korzyść strony przy wymierzaniu administracyjnej kary pieniężnej fakt nieprowadzenia wcześniej wobec niej postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego ukarania strony postępowania za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, w związku z czym przesłanka ta nie ma zastosowania w niniejszej sprawie, tak więc nie wpływa ani na korzyść strony postępowania, ani nie stanowi okoliczności obciążającej przy wymiarze kary.

Oceniając kolejną, czwartą przesłankę, Prezes UOKiK stwierdził, że okoliczności sprawy wskazują, iż przedsiębiorca wprowadzając wyroby do obrotu nie działał z należytą starannością. Przede wszystkim należy podkreślić, co zostało już wcześniej wskazane, że przedsiębiorca jest profesjonalistą i przyjmując na siebie obowiązki producenta oraz sporządzając deklarację zgodności, strona postępowania zadeklarowała zgodność wyrobów z normą dotyczącą urządzeń techniki informatycznej, której wymagania naruszyła. Wprowadzenie wyrobów do obrotu pomimo, iż nie spełniały one wymagań, było decyzją związaną z działalnością gospodarczą strony postępowania. Na korzyść strony postępowania przemawia fakt posiadania certyfikatu zgodności, potwierdzającego zgodność wyrobów z wymaganiami. Przedsiębiorca mógł zatem domniemywać, że sprzęt elektryczny spełnia wymagania i działać w zaufaniu do posiadanego dokumentu. W ocenie Prezesa UOKiK, ze względu na niedochowanie należytej staranności, strona postępowania w stopniu umiarkowanym przyczyniła się do naruszenia prawa, albowiem pomimo wprowadzenia do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami, posiadała certyfikat zgodności, mogący stanowić podstawę nieprawidłowej oceny w kwestii zgodności wyrobu z wymaganiami rozporządzenia. Nieumieszczenie na wyrobie informacji umożliwiających identyfikację producenta (nazwy i adresu), jak również informacji pozwalających na identyfikację jednego z wyrobów, było natomiast obowiązkiem strony postępowania jako podmiotu gospodarczego wprowadzającej

wyrób do obrotu na rynku polskim, za których brak ponosi ona wyłączną odpowiedzialność. Przedsiębiorca nie wskazywał, by stwierdzone niezgodności były wynikiem działania osób trzecich. Jak zostało przytoczone powyżej strona postępowania w zakresie prowadzonej przez siebie działalności powinna być świadoma spoczywających na niej obowiązków i to ona jako producent miała obowiązek wprowadzić do obrotu wyrób spełniający wymagania i oznakowany zgodnie z wymaganiami.

Przechodząc do kolejnej przesłanki, Prezes UOKiK pozytywnie ocenia podjęcie przez stronę w toku postępowania działań dobrowolnych w celu wycofania z obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami oraz powiadomienia użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach, aczkolwiek działań tych nie może uznać za wystarczające, ponieważ do dnia wydania Zaskarżonej decyzji zaledwie od 170 z 340 kontrahentów, czyli od 50 % przedstawiono dowody wycofania wyrobów z obrotu, co doprowadziło do wycofania łącznie zaledwie 28 sztuk wyrobów.

Przy określeniu wysokości kary pieniężnej organ nadzoru rynku wziął pod uwagę także określoną w przesłance 6 wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży wyrobu. Z uwagi na podniesione we Wniosku, że nałożone kary przekraczają nie tylko marże uzyskaną ze sprzedaży wyrobów lecz również łączną cenę sprzedanych przez przedsiębiorcę wyrobów wynoszącą 33 127,65 zł, należy wyjaśnić pojęcie korzyści majątkowej.

Korzyść majątkowa jako przesłanka wymiaru kary pieniężnej została wprowadzona do ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez ustawę o zmianie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oraz niektórych innych ustaw z dnia 15 czerwca 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 1338) i obowiązuje od 19 lipca 2018 r. Tak więc jest to pojęcie nowe na gruncie tej ustawy. Natomiast Prezes UOKiK już od dawna stosuje „korzyść majątkową” jako kryterium pomocnicze przy określaniu wysokości kary pieniężnej na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zatem przy definiowaniu tego pojęcia zasadnym jest sięgnięcie do utrwalonego już sposobu jego rozumienia i stosowania przez Prezesa UOKiK na gruncie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a który to sposób został pozytywnie oceniony przez orzecznictwo sądów administracyjnych.

Pojęcie korzyści majątkowej zdefiniowane przez Prezesa UOKiK na potrzeby postępowań prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów w sposób zamierzony nie jest tożsame z dochodem czy zyskiem. Cywilistyczne rozumienie pojęcia „korzyści majątkowej”, byłoby bowiem nieracjonalne. Uwzględnianie dla ustalenia korzyści majątkowej kosztów prowadzonej działalności gospodarczej prowadziłoby bowiem każdorazowo do analizy finansowej całego przedsiębiorstwa, na koszty te składają się nie tylko proste koszty produktów i opakowań lecz koszty funkcjonowania całego przedsiębiorstwa, amortyzacja urządzeń,

wynagrodzenia pracowników itp. Zastosowanie takiej wykładni wykracza poza ramy i cele prowadzonego postępowania. Zasadnym z tego względu jest utożsamianie korzyści majątkowej z wartością przychodu uzyskanego ze sprzedaży zakwestionowanego produktu. Przyjęcie przedstawionej przez stronę wykładni łatwo skutkować by mogło nakładaniem minimalnej czy nieadekwatnej do wartości wprowadzonego do obrotu produktu kary w każdym przypadku, gdy działalność karanego przedsiębiorstwa byłaby deficytowa lub gdyby działało ono w zawyżonej strukturze kosztów.

W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK ustalił, że średnia cena sprzedaży ładowarki sieciowej *RMORE MICRO USB, 2A, SYX-J19 Ład00754 kod EAN 5901854676210 part. No:20171101* wynosiła 9,81 zł, z ładowarki sieciowej *RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103* – 6,84 zł. W efekcie W niniejszej korzyść majątkowa ze sprzedaży ładowarki sieciowej *RMORE MICRO USB, 2A, SYX-J19 Ład00754 kod EAN 5901854676210 part. No:20171101* wyniosła 26 565,48 zł, zaś ładowarki sieciowej *RMORE, LIGHTNING 1A, Ład00861 kod EAN 5901854660585 part. No:20180103* – 6 320,16 zł. Łącznie, korzyść majątkowa ze sprzedaży wskazanego sprzętu elektrycznego wyniosła 32 885,64 zł.

Wymierzając administracyjne kary pieniężne dla osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą, Prezes UOKiK bierze także pod uwagę jej warunki osobiste tj. sytuację majątkową, rodzinną, zdrowotną i zawodową. W dniu 3 lutego 2019 r. wpłynęły do UOKiK dowody potwierdzające trudną sytuację materialną strony postępowania, wynikającą m.in. ze straty w prowadzonej działalności gospodarczej, które zostały uwzględnione przy wymiarze kar pieniężnych i wpłynęły na ich obniżenie.

Jeśli zaś chodzi o ostatnią przesłankę, to dokonując ponownej jej oceny organ podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w Zaskarżonej decyzji, iż na korzyść strony przemawia fakt podjęcia współpracy z organem, albowiem w wyznaczonym terminie strona postępowania przekazała dowody na okoliczność powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu (gazetę ogólnopolską z ogłoszeniem prasowym, wydruk komunikatu internetowego). Jednak nie przedstawiła kompletnego materiału dowodowego w zakresie wycofania wyrobów z obrotu, a część przekazanych dowodów nie spełniała wymogów formalnych. W ocenie Prezesa UOKiK wyznaczony termin 60-dniowy na przedstawienie stosownych dowodów, biorąc pod uwagę ilość wszystkich kontrahentów (łącznie 340), był adekwatny do ilości zadeklarowanych odbiorców.

Pomimo podjęcia powyższych działań ocenionych pozytywnie, całej współpracy strony z organem nie można uznać za wystarczającą. Przede wszystkim na taką ocenę ma wpływ nie przedstawienie przez stronę wszystkich dowodów potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu do czasu wydania Zaskarżonej decyzji.

Odnosząc się do podnoszonej we Wniosku bierności części kontrahentów, należy wyjaśnić, że w stosunku do odbiorców przedsiębiorca mógł podjąć różnorodne działania (w szczególności kontakt mailowy, kontakt telefoniczny, kontakt za pośrednictwem poczty, czy kontakt osobisty). To do strony należy wybór metody kontaktu z kontrahentami i jako podmiot prowadzący działalność gospodarczą, strona powinna wiedzieć, która z form kontaktu najlepiej sprawdza się w stosunku do danego kontrahenta. Z doświadczenia Prezesa UOKiK wynika, że odbiorcy, którzy nie reagowali na pierwsze wezwania, po odebraniu kolejnych wezwań (listów poleconych, maili, kontakcie telefonicznym) często składali oświadczenia o stanie posiadania wyrobów, których dotyczy postępowanie. W świetle powyższego zasadnym wydaje się kontynuowanie przez stronę prób pozyskania od kontrahentów oświadczeń o ich stanie posiadania wyrobów i informowanie o rezultatach podjętych działań organ nadzoru, a w razie braku skuteczności rozważenie innej formy kontaktu, np. poprzez wysłanie stosownych zapytań za pośrednictwem poczty.

Odnosząc się do stwierdzenia strony postępowania o podjęciu przez stronę wszelkich możliwych działań zmierzających do wycofania wyrobów z obrotu, należy mieć na uwadze, iż celem prowadzonego postępowania w systemie nadzoru rynku jest eliminowanie zagrożeń stwarzanych przez wyroby i stąd w opinii Prezesa UOKiK samo dochowanie należytej staranności i dążenie do celu nie jest wystarczające. Dopiero przedstawienie przez stronę postępowania, na dowód wykonania postanowienia w zakresie wycofania wyrobów stwarzających zagrożenie z obrotu, oświadczenia odbiorców o nieposiadaniu wyrobu na stanie magazynowym bądź faktur korygujących dają podstawę do uznania, iż wyroby zostały wycofane z obrotu i nie będą dalej udostępniane, a tym samym cel prowadzonego postępowania został osiągnięty.

Zdaniem Prezesa UOKiK właśnie ze względu na praktyczne aspekty możliwości porozumienia się z kontrahentami krajowymi, dowody na wycofanie wyrobów z obrotu od podmiotów krajowych powinny uzyskać wymierną formę oświadczeń lub faktur korygujących, a ich brak daje podstawy do uznania, iż wyrób nie został wycofany z obrotu na rynku krajowym. Wymagane przez organ nadzoru rynku dowody oraz liczba odbiorców, korelują z terminem wyznaczonym stronie postępowania na ich zgromadzenie.

Reasumując, kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno - wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma zatem na celu zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie. Po ponownym rozpatrzeniu sprawy, biorąc pod uwagę rozpatrzone powyżej przesłanki wymiaru kary określone w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, zarówno łagodzące jak i obciążające, Prezes UOKiK uznał nałożone Zaskarżoną decyzją kary

pieniężne za zbyt dotkliwe dla strony i nieadekwatne do stwierdzonych okoliczności w szczególności z uwagi na niezasadne potraktowanie strony jako recydywisty, który w przeszłości już naruszył obowiązki tego samego rodzaju i było z tego względu w stosunku do niego prowadzone postępowanie administracyjne na podstawie przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Mając powyższe na uwadze Prezes UOKiK za zasadne uznał zmniejszenie nałożonych na stronę postępowania kar pieniężnych i wymierzenie:

- kary pieniężnej w wysokości 20 000 zł (dwadzieścia tysięcy złotych) za wprowadzenie do obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami,
- kary pieniężnej w wysokości 3 000 zł (trzy tysiące złotych) za niedopełnienie obowiązku w zakresie dołączenia do sprzętu elektrycznego informacji umożliwiających identyfikację producenta (nazwy i adresu producenta),
- kary pieniężnej w wysokości 3 000 zł (trzy tysiące złotych) za niedopełnienie obowiązku w zakresie dołączenia do jednego z wyrobów informacji umożliwiających identyfikację tego wyrobu.

W opinii Prezesa UOKiK powyższe kary są adekwatne w świetle przesłanek wymiaru kary oraz dokonanej do nich subsumpcji stanu faktycznego w niniejszej sprawie. W opinii Prezesa UOKiK, kary wymierzone w zmniejszonej wysokości są wystarczające i skłonią stronę postępowania do przestrzegania w przyszłości przepisów prawa.

W związku z powyższym strona postępowania zobowiązana jest uiścić kwotę w łącznej wysokości 26 000 zł (dwadzieścia sześć tysięcy złotych) z tytułu kar pieniężnych na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O WARSZAWA Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, na podstawie art. 98 ust. 1 i 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Decyzja ostateczna, zgodnie z art. 61 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, stanowi podstawę wpisu do prowadzonego przez Prezesa UOKiK rejestru wyrobów niezgodnych z wymaganiami lub stwarzających zagrożenie.

Zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 1 i pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku Prezes UOKiK, na wniosek organu nadzoru rynku lub z urzędu, usuwa wpis z rejestru w przypadku gdy: 1) strona postępowania, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, wykaże, że wykonała decyzję ostateczną, o której mowa w art. 84 ust. 2 i art. 85 ust. 4; wpis usuwa się nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy od dnia przedstawienia odpowiednich informacji; 2) podmiot gospodarczy, będący stroną postępowania, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej; wpis usuwa się nie wcześniej niż po upływie 24 miesięcy od dnia jego dokonania.

Odnosząc się do podniesionej we wniosku niemożliwości wykonania zobowiązania określonego w pkt 3 Zaskarżonej decyzji w terminie 30 dni z uwagi epidemię koronawirusa i utrudnienia z nią związane w działalności przedsiębiorców, Prezes UOKiK wyjaśnia, że o ile na dzień składania wniosku taka obawa strony postępowania mogła być zasadna z uwagi na wprowadzane w kraju kolejne ograniczenia w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, w tym ograniczenie funkcjonowania Państwa do niezbędnego minimum, również w sferze gospodarczej, o tyle na dzień wydawania decyzji taka obawa już nie istnieje, ponieważ od miesiąca jest przywracane normalne funkcjonowanie Państwa i obecnie właściwie każda działalność gospodarcza może być prowadzona, a w szczególności taka jak strony postępowania.

Dodatkowo należy wskazać, że z uwagi na ograniczenie funkcjonowania Państwa począwszy od 31 marca 2020 r. bieg terminów procesowych w postępowaniach administracyjnych nie rozpoczął się, a rozpoczęty uległ zawieszeniu zgodnie z art. 15z ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374 z późn. zm.), zaś od dnia 16 maja 2020 r. ww. przepis już nie obowiązuje (został uchylony przez art. 46 pkt 20 ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. poz. 875)), a ponadto na mocy art. 68 ust. 6 i 7 ww. ustawy z dnia 14 maja 2020 r. terminy, których bieg został zawieszony lub nie rozpoczął biegu, od dnia 24 maja 2020 r. odpowiednio będą dalej lub rozpoczynają swój bieg. Zatem ustawodawca w związku z przywracaniem normalnego funkcjonowania Państwa zrezygnował z wcześniej wprowadzonych rozwiązań szczególnych, co również świadczy o tym, że obecnie nie można mówić o niemożliwości wykonania zobowiązania przez stronę postępowania.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji decyzji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 52 § 1, w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami

administracyjnymi, skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W przypadku złożenia skargi na decyzję tylko w zakresie utrzymania w mocy nakazu wycofanie wyrobów z obrotu, terminu przedstawienia dowodów wykonania decyzji oraz nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, zgodnie z art. 233 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r., poz. 2193 ze zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200,00 zł.

Zaś w przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia w zakresie którejkolwiek z kar, bądź wysokości wszystkich kar, zgodnie z art. 233 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- 1) do 10 000 zł – 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł – 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
- 4) ponad 100 000 zł – 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od

opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały z art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak
/podpisano elektronicznie/